

La Nostra

ANY SISÉ.—NÚM. 281 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 18 D'OCTUBRE 1913 * * *

EL MILLOR RESSORT

Una de les matèries en què hem avançat positivament en els nostres temps, es l'educació. D'aquell brutal «la letra con sangre entra» que inspira la dels nostres pares i en part la nostra, (que Deu perdoni els butxins de les nostres animetes innocents), fins al respecte a l'infant, i el seu amorós estudi psicològic en què's basen els actuals mètodes educatius, no n'hem fet poc de camí, i d'excel·lent camí!

L'antiga educació, formadora a voltes (a voltes no més) de caràcters, íntegres s'is vol, però durs i molt allunyats del vertader ideal del caràcter, no coneixia altres ressorts que la por, la coacció material, l'autoritat externa: formava homes servils, fúturs tirans de si mateixos i dels altres.

Aquests ressorts únics o principals eren els qui's tocaven per tota educació, inclús per la moral i religiosa: sempre la por en primer terme, la por al càstic, al infern, el manament qui ve de fóra imposat per una voluntat amenaçadora.

Deu ens guardi de negar l'eficàcia en alguns casos,—si bé no en tants com creuen els esperits poc observadors,—del temor a l'infern. Però l'abus de l'amenaça engendra una insensibilitat, l'abus del càstic o simplement el reny acaba per embotar la dignitat humana. I ademés hi ha en aquèsta un ressort més noble i més segur qu'hem deixat rovellar de no usar-lo.

Per què parlar tant de premis i càstics? Lo bò per lo bò, lo bell per lo bell, lo pur per lo pur, lo honrat per lo honrat, lo digne per lo digne. En aquest esperit té principalment d'educar-se.

Poques ànimes s'aguanten dretes amb certa energia que no posseeixen aquesta noblesa interior.

IV.

Introducció als Salms del Diumenge

*O Tu que dins la nit m'has deixondit,
dels pares meus a la besada honesta;
O tu que has alenat ton esperit
perquè creixés la meua carn en festa.*

*O Tu que un jorn t'has inclinat a mi
damunt la testa de la meua mare
que ta lloança m'ensenyava a di
(dona-li avui la teua estada clara!)*

*O Tu que ja has collit ma ingritud
en la dolor morta! de ma infantesa,
i m'has lligat i sempre m'has perdut,
en el ressol com en la nit estesa;*

*Tu que mon goig estéril has posat
cóm un enyor de càndida alegria;
O Tu que has mès l'engoixa en mon pecat
perquè jamai llit de repòs no em sia;*

*Fes, o Senyor, que en el diumenge bell
sigui la porta de tallar daurada;
tos fills hi entren cadascú amb l'anell
i jo capto amb la aestra despullada.*

*Ai, que la eternitat de ton recort
núi en el coll ma queixa transitoria:
i mostrarà que ets Deu la meua mort
i fins ma culpa cantarà ta gloria.*

TWO

Cuadres al viu de Binisalem

UN POBLE QUE REVIU

I

La Vila semblava deserta.....!

La blanca escampadissa de franques y humils casetes de que está brufat tot el plá, s'havia animada mes que may.

Cada tanca y cada caseta era plena de molta gent y franca alegria. Era que la figuera, l'arbre de les amples y verdes fulles, cridava tuthom al seu entorn degotant de fruits sabrosos; era que la figa ja s'esbrellava mostrant la purpura granítica que té dedins.

Els fruitals s'eren poblats de gent; tuthom s'era fet figaraler y la vila era romasa deserta.

La dolça alegria de la tardor capvespral, la alegria de la vinguda dels estols treballadors, ja no hi era dins la vila. La gent havia emigrat cap als figuerals, cap als sequers, y allá esperava que el bes del soleyet tenyís coloret d'or la garrida fruita escampada demunt mil y mil canyissos.

Mes ja s'acabaren els figuerals y ja s'acabaren els sequers; les figues bufarelles han romases aplanades dins las barques de las fábriques, bellugantse entre els dits inquietos dels estols de fadrinalla garrida que tot afanyanse canten y treuen raons.... y

la vila ja ha tornat reviuere, la vila que semblava deserta.....!

II

Tot s'ha trasmutat de bell nou. Dins el baf calent de l'estivada, quant la terra tenia alens aufegans tot sedenta de pluja frescorosa, borronaren les nostres vinyes y vet-aquí la plana feta un mar de verdors infinites.

Les primeres pluges vivificants donaren crexensa a las llargues cepades, que allargaren sos brassos pampolosos entrelligantse un al altre com brassos d'esposa que amb l'espòs se lliguen; les tardanes regors celestials inflaren de dolça saba les recades hermoses que se repenjen dels cepes inclinats reverentement baix del pès de sa fruita regalada.

La hermosa Binisalem ha esclafit d'alegria p'els quatre vents. El vi decorre per tot abundantament. Baix del trèpit incessant han brollat tots els cups, baix dels gemecs de la premsa fexuga el broll del vi es mes potent y mes aurífic. Tot cor veremant binisalemè sent alegria de la vermada, tuthom aquí es vermador, desde el nin petit que s'esgarifa les mans amb el trinxet nou encare, fins a la pageseta d'enguany la dels faldons enrevenats y la cova pustisa, la de las castenyetes enflocades per ferles extremí tot cantant la vermada.

Si, el cant de la vermada, aquest cant ungit de les mes fondes melangies s'ha conseqvat dins el trasmutar dels temps y apesar de la maligne influencia que han tengut sobre la riquesa de nostres muses populars, els cants exènics y dramàtics d'una companyia de teatre d'inmoralitat descarada.

No el cant de la vermada es genuïrament binisalemé, nodrit amb la sava de l'antigor de nostre poble, que avuy el canta amb una boca de sentes llengües que tenen la nostra e tant distintiva. I el canta el matí dins les vinyes fent caure baix el tall dels trinxets, les pinyes ubèrrimes de nostros cepes; y dins l'anyorança de la tardor, tots els carrers son plens del cant de nostres colles vermadores, que dins els esclafits de les castanyetes passen cantant molt alegrement:

Venim de la veremada
per això tenim pocs jocs;
els rems son petits y pocs,
y mala nit qu'hem pasada....

y dins l'axamplitud de nostros casals oberts de pit an ample, s'hi veu dalt la taula de blanques estovalles l'olla fumajanta de nostros fideus del vermá, y cent boques enrevoltades que xuclen tot rient y brometjant.

Dins la quietut de la vetlada hi perdura sempre el mareix cant; la mainada es mes joguïna que may, dins l'aire tot cridadissa; no sé que té la gent qu'em sembla mes admatenta, aquí tot sonriu, y la nostra vila torna reviuere, ia nostra vila que semblava deserta.....!

BARTOMEU Oliver.

Binisalem 29 Setembre 1913

Contra el mal parlar

(Retirat del número anterior)

Sempre he tengut aversió a la blasfèmia; tanta que fins i tot paraules que s'empleen per pa i per sal a dins es lleguatge familiar no han trobat llenguda en mi. Per això m'han paregut de perles es Mití de la ciutat de Soller.

Be deia el gran apòstol Sant Jaume quant recomenava a tots que guardassim bé sa llengua, qu'així com es barcos per grossos que sien estàn subjecte a un timó i es cavalls més repaléncs a sa brilla, així també, qui sàpia dominà, qui sàpia dirigi, qui sàpia governà sa llengua, podrà i sebrà posà amb orde tot lo demás de la vida.

Si'ls bons mariners tenen senyalats en les seues cartes de navegació tots els baixos i perills que hi puga haver en el mar, a fi d'evitar-los, ¿per què, noltros cristians, no hem de tenir també senyalades no ja sols ses blasfèmies, sino les paraules mal sonants?

¿Per què, si en totes les coses hi ha d'haver timó i mesura, no l'hem de servir també ab so lleguatge?

¿Per què, si d'un loco, encara que parli be, no se'n fa cas, per la sencilla raó de que ja està conceptuat com a tal, per qué n'hem de fer cas de qui mal parla sense motiu ni raó de cap classe?

¡Desgraciats tots els qui blasfemen! ¡No saben lo que's fan; son cegos qui sols no hi veuen!

¡Quina llàstima qu'un dó tan preciós rebut de mans del Creador per enaltir i lloar l'Omnipotència divina s'emplea tan vilment per maleir i reneegar!

¡Quin compte n'hauràn de dar! Pues si el Senyor va reprendre segons la Paràbola del Evangeli, an aquell mal sirvent, qui per por de perdre-lo va enterrar a devall terra es talent rebut, tractan-lo de malcriat i pererós... ¿Quin compte no hauran de dar tots aquells que no sols no fan donar bons fruits a sa llengua, sino que fins i tot la fan mal produir blasfemant i deshonorant el sant nom de Deu?

Sols tenint un cor ennegrit i obcecat se pot concebre i explicar qu'un home parli malament d'Aquell qu'ademés de haver-lo posat an el món, baixà dels cels a la terra, s'encarnà, patí i morí per a redimir-lo de l'esclavitut del pecat!

¡Es vertaderament una desgracia no sebre destriar! I després de tot això, si'n reportassen qualque passatemp o gust material encara s'esplicaria d'alguna manera que blasfemassen; pero ni fins aquest gust material se pot trobà amb aquest pecat.

¡Maleits blasfemadors! ¡Desgraciat el dia d' aclarir comptes. Llevores tendrà lloc *el plant i el cruixir de dents*.

CONTE d'Amunt

5-10-91.

Noves d'Inca

CRIMINALIDAT PREMATURA—Durant la primera quinzena del mes d'octubre han entrat a la preçó del Partit (d'Inca) 17 bargantells, tots de 15 a 20 anys, i s'han incoades moltes causes criminals.

Feia molts anys que no hi havia hagut tantes persones tancades com ara.

Persona de la Curia ha preguntat an aquests bargantells oracions de doctri-

na cristiana i nocions d'instrucció i resulta que la majoria d'ells no han rebut gens ni mica d'educació moral ni religiosa. I no és qu'avui no se doni gran importancia a l'ensenyança i que per tot arreu no's trobin escoles barato, quan no son de franc. Mes l'ensenyança obligatori com moltes lleis d'Espanya son un mito.

Aixis se compren que la criminalidat sia tant prematura.

PROFESSIÓ—Dimecres professà an el convent de Recolectes d'aqueixa Ciutat Sor Jeronia Bœras. Concorregué al acte bastanta de gent piedosa i Mossen Miquel Llinàs, Regent de la Parroquia, hi fe una sentida plàtica.

Felicitam a la nova Professa.

PRIMERA FIRA D'INCA.—Demà, dia 19, comença nostra primera fira. No hi faltarà res, bo i barato, tot-hom se prepara per servir be els firers que mos honrin en la seua visita.

Els senyors Fills de D. Bartomeu Gumbau, mos participen haver rebut un complet i veriat assolit de novedats per la vinenta temporada d'hivern.—Jaume II, 85 al 93, Escursach 16 al 22 —Palma de Mallorca.

El Senyor dels magatzems de San Josep mos participa que ha rebudes *les novedats* per Senyora i Cavaller per la vinenta temporada.

Al meteix temps mos notifica que havent sortides dificultats pel camvi de local se proposa liquidar les existencies amb la mateixa baratura de la temporada anterior.

FESTES DE LA CREU

VETLADA LITERARIA

Dia 5 d'octubre se celebrà una vetlada constantiniana an el Circol d'obers Catòlics, organisada pels directors de les associacions religioses d'aqueixa Ciutat.

Presidí Mossen Miquel Llinàs, Regent de la Parroquia. Tenia a la dreta el Sr. Batle D. Domingo Alzina i Mossen Francesc Torrens de Petra; i a l'esquerra: Mossen Antoni Vila, Capellà del Retgiment, Mossen Guilleru Pujades i el P. Cerdà, Superior de Franciscans.

Feren us de la paraula els sigüents Senyors.

EN FRANCESC BRUNET

Prenuncià un discurs en mallorquí amb mercat entusiasme sobre Constanti demostrant una memoria feconda i qualidats oratoris.

D. JOAN ESTRANY

Llegí un discurs en castellà sobre'l centenari de constantí. Després de parlar de les persecusions que sufrí l'Esglesia de les cata-

cumbes i del triump de la Creu; digué que la ciutat d'Inca n'havia reedificada una de Creu a la cima més alta de son terme, en dies que se tractava de decantar el Sant-crist de les escoles oficials, proclamant aixis ben alta la seua fe. Per l'any Sant se va axecar la Creu de la Minyó; però Deu permeté que fos destruida per un llamp per donar-nos motiu de reedificar-la en ocasió tant solemne com el centenari de Constanti. L'impiedad, atagia, podrà decantar la creu de les escoles nacionals; però per decantar la Creu de nostro Puig que sitentiça el catolicisme dels inquers, primé se trobarà amb nostros cossos i tendrà que acabar en nostres vides.

EN MIQUEL DURÁN

Llegí un discurs en mallorquí, com se suposa, sobre les festes que s'han fetes a Roma, Barcelona i Mallorca.

Digué qu'aqueixes festes no eren com moltes altres que no tenen transcendencia dins el poble cristià, que acaben al apagar-se l'èco dels seus cants i la aroma dels encens cremat devant l'altar. Durant l'any constantinià s'han donades per tot arreu conferencies científiques populars, i moltes de gran cultura, fent-se grans recursos d'apologètica cristiana per engrunar els inimics de la Esglesia catòlica baix els fets de l'història i l'arqueologia, presentats amb la crítica més verdadera i rigurosa.

Fe notar que la Joventut catòlica de Barcelona havia organisades tres grans festivitats per celebrar-se a Ripoll, Monserrat i al Parc Güell, amb certamen literari en cada una d'elles. Allà la bellesa, la Fe i la Patria van agermanades i son paraules sinònims, com ho prova el fet que'ls poetes, la gent de lletres i els grans directors del esperit nacional de Catalunya assistissen a la *fiesta de la Fe*, tenguda a Ripoll, al costat del Bisbe de Vich que lletgí un discurs sobre la Fe i la poesia. El regionalisme català de cada dia se torna més catòlic.

Acabà dient que nostro poble tenia un grop d'incultura i que se feia preçis arrencar-lo: la blasfèmia; i demanà pel magnific Ajuntament un aplauso per haver-se adherit an el mití de Sòller, donant amb això exemple al poble.

MOSSEN FRANCESC TORRENS

Aqueix bon Sacerdot iniciador del monument que s'és axecat a Fra Junípero, va parlar dels treballs apostòlics del Franciscà fill de Petra, que civilisà California. Digué que'l signe de la Creu que Inca edificava an el Puig de la Minyó, el P. Serra lo va anar a plantà entre'ls indis. Que dins els boccs de l'Amèrica ell embolicava dos troncs i en feia una, Creu constituent devall arbres, amb branques, els primers temples; i allà cridava els indis amb caricies i regalos per ensenyar-los les primeres nocions del Cristianisme i fer-los ajonallar devant la Creu. Enumerà les penalidats que Fra Junípero tengué que sufrí per estendre el reina de la Creu entre'ls gentils i descrigué els grans monuments qu'ara li havien axecat per haver estat, el civilisador d'aquelles terres.

Donà l'enhorabona a la ciutat d'Inca per executar un monument a la Creu, com Petra al P. Serra, fent notar que l'ideal dels inquirers era més gran per estar dedicat al mateix Deu Crucificat.

N'ANDREU CAIMARI

Nostros llegidors ja s'han pogut fer càrrec del discurs que prenuncià per haver-lo publicat Ca-Nostrà en el número anterior. Sols fem notar que essent el seu discurs una peça literària de terminologia poc usada, agradà moltíssim an el poble, cosa que nos estremorà i és qu'En Caimari declama amb una expressió ben sentida i acciona com un orador consumat. Va esser l'heroe de la festa.

EN JAUME ESTRANY

Llegí una bella poesia sobre'l centenari d'un autor castellà.

EN JOSEP OLIVER

Llegí un treball humorístic, bromós i ben intencionat sobre lo que havien de fer els inquirers per les festes de Constantí.

EL PARE CERDÀ

A causa del avansament de la nit, manifestà que seria curt, i més, havent-se ditès coss tant belles durant la vetllada.

Dessitx digué, que vos fassiu càrrec be en que consisteix el centenar de la Pau de la Iglesia, per que'l celebriu amb fervor i entusiasme. Per conseguir-ho descrigué la vida dels primitius cristians dins les catacumbes, veyeu estat d'opressió i el seu culte catòlic. Seguí ressenyant la guerra i victòria de Constantí demunt los escèrcits de Magenci qu'eren més numerosos; i que la sanc del tirà conegué pel riu Tiber quines aigues havien sigudes tant vegades tenyides amb sanc de sang.

Constantí, donat l'edicte de Milàn, se separà de Roma amb el fi de donar més ampla camp a les funcions i poder del Papa, preparant-se per espai de més de vint anys amb bones obres beneficioses a la Iglesia, per rebre'l baptisme, que rebé abans de morir. La Creu triumfantà demunt la terra tengué nova vida de cristians i per tot arreu s'axecaven temples an el seu culte.

Acabà dient que desde aquell dia la Creu és la glòria del poderosos que la porten demunt ses coronas i el consol del moribunt. L'estrenyen dins les seues defellides; i que a la seua ombra en tots els sigles han renovat els actes d'heroisme, caritat i resignació de les catacumbes.

MOSSEN MIQUEL LLINÁS, REGENT

Donà les gracies a tots els qui havien pres part activa en la vetlla i an el públic que tant religiosament havia escoltat les bones ensenyanças d'aquella nit. Tengué un gros elogi a Mossen Torrens pels seus treballs d'axecar un monument al P. Serra.

Alternant amb los discursos se cantaren cançons religioses, essent tots els números literaris com musicals fortament aplaudits.

EL TRIDUO

Dia 9 començuren a Santa Maria la Major les festes Constantinianes amb el fi de guanyar el Jubileu concedit per Pio X.

Damunt el portal major de la Iglesia s'hi ha posada una gran creu adornada en murta, flors i paumes vincladices, tota plena d'inscripcions alusives al centenari de Constantí. El vespre l'enfront ha aparegut il·luminat, convidant als endarrerits a les festes de la Creu.

De bon matí s'exposà la Santíssima Vera-Creu que estigué a la pública veneració fins després de l'Ofici major celebrat a les 10. A les 6 del capvespre se tornà treure per la funció de la nit.

Després del rosari se beneí la campana destinada a l'oratori de santa Magdalena amb els resos que dispon la liturgia sagrada. Efectuà la benedicció per delegació del Sr. Bisbe el M. I. Mossen Mateu Girau, apredinant-la la seriosa Senyoreta D.ª Felç Bella Gelabert i el distingit jove D. Felip Fuster i Russinyol.

Acabada aquesta funció, ocupà la trona el distingit Orador sagrat Mossen Antoni Artigues de Felanitx, que fou escoltat amb silenci respectuós pel nombrós auditori que omplia la nau del temple de gom en gom.

Els dies 10 i 11, estigué exposada la Vera Creu les mateixes hores del dia anterior i se repetiren els actes religiosos menys la benedicció de la campana com és de veure.

El divendres ehi hagué comunió general per tots els nins de la Ciutat i el dissapte per les nines, essent ambdues ben concorregudes.

CONFERENCIES DE MOSSEN ARTIGUES

Durant les festes constantinianas mos ha dirigit la paraula amb aqueil llenguatge seu tant castiç i estil·lat i formes sempre nobles i distingides.

El primer dia mos parlà de la constitució de la Iglesia i de la llibertat que obtengué amb l'edicte de Milàn, que li era tant necessari per cumplir la seua missió demunt la terra. En moltes ciutats del món catòlic ja han celebrat el seu centenari. La ciutat d'Inca qu'es una de les derrereres ho fa amb solemnitats excepcionals axecant una creu an el Puig de la Minyó.

El segon dia parlà de les obres de la Iglesia beneficioses a la societat humana. La abolició de l'esclavitud tant numerosa en l'antigüedat, la recuperació de la dignitat de la dona, la extinció de les guerres i el fraudolisme en l'edat mitjana foren obres de la Iglesia.

Enumera en gran copia de dates les obres de ordes monàstiques, de les ordes mendicants: hospitals, escoles i obres socials, tot fruit de la caritat cristiana inspirada per la efusió de la Iglesia.

El tercer dia tractà de les persecusions de la Iglesia fent una oportuna comparança entre la passió del Bon Jesús i les persecusions que han sufrit els cristians en les diferents èpoques del cristianisme.

A l'ofici del diumenge, a l'Oratori del Puig, en aquella altura triumfant, cantà les victòries de la Iglesia damunt els poders del in-

fern. Compte un per un sos perseguidors que'n distintes formes se convidaven pels funerals del darrer Papa, i quant aquests morien desgraciadament, la nau de Sant Pere flotava victoriosa demunt les aigues tórboles de la soberbia i l'orgull dels poderosos.

Totes les conferencies del Sr. Artigues son estades llargues i ben acabades i han format com un curs de religió i apologetica cristiana, dexant al ànim dels oients una impressió de grandesa divina respecte l'Iglesia que quedarà inesborrable an el cors dels inquirers.

(Seguirà)

ELECCIONS MUNICIPALS

Els regidors que surten o acaben per a cap d'any, son els sigüents: D. Francesc Llabrés, D. Domingo Aizina, D. Sebastia Aguiló, D. Antoni Mateu Iliberals, i amb D. Antoni Ramis que morí son cinc lliberals que surten. De conservadors en surten tres D. Joan Gelabert, D. Gabriel Guasp i D. Perico Cortes. També surt D. Antoni Fluxá, republicà, i que pels efectes de votacions venia a esser liberal.

**

A pesar que per les vinentes eleccions municipals a Inca hi haurà lluita, fins ara no s'en havia parlat gens ni fet cap treball electoral. Fa dos dies que'ls diferents partits s'han donat compte que son demunt les eleccions i han començat a treballar ferm. El partit liberal que per aquestes coses té tant poca vespa i va tant viu ha perdut un gran treballador amb la mort del malagnyat Sr. Ramis.

**

Hem demanat a un caporal del partit Conservador que tenien an el fus i mos ha contestat que encara no hi havia candidatura formada o estava dins el secret del Comité; però si que poriem publicar que anaven a les majories en tots els col·legis amb l'esperança de guanyar-les.

MES NOVES DEL PUIG

Segons noticies rebudes prest quedaràn posats dos parallamps: an el Monument de la Creu i a dalt el campanar de l'Iglesia de Sta. Magdalena que D. Sebastia Gelabert hi oferit costear.

**

D'altres projectes i oferiments hem sentit parlar en aquets dies, que si be, per ara, no mos atravim a donar per realitzats; demostren no obstant l'antusiasma i desitxs que domina dins el poble, de donar al nostre Oratori l'importancia que reclama i se mereix per la seva excepcional situació topogràfica.

NUMEROS PREMIATS

Amb los regalos de les obres i campana de Sta. Magdalena.

1—Reilloge d'or, regalat per D.ª P. A. n.º 1.168, qual poseidor l'han tornat regalar a Sta. Magdalena amb se condició de que no's sabi el seu nom.

2—Guifla d'or regalada per D. Guiem Pujades, n.º 737 qual poseïdor ha estat na Catalina (de Cas Sabatí.)

3—Anell d'or, regalat per D. Guiem Pujadas, n.º 77 qual poseïdor ha estat una germana de Mossen Bernat Salas.

4—Un imperdible d'or, regalat per D.ª A. P. M. n.º 813, qual poseïdor ha estat D.ª Antonia Ramis Alzina

Un rellotge de cé o níquel, regalat per Mossen Pau Mir, n.º 642, el qual va quedar sense desparar.

S'acordá fer una crida ordenant que tots els cans duguen morral en requilla i creu. Que'ls cans que se trobassen alloure sense morral si-guen duis an el corral públic i si'l cap de tres dies no fossen trets per sos amos serien duis an el calciner.

El Sr. Cortés denuncia que sab que hi ha dues bregues de cans concertades i suplica al Sr. Batle que no comporti que tenguin efecte.

S'acorda donar una llimosna a una dona pobre que té son marit a l'hospital.

Que les sessions se tenguin a les set del vespre.

S'axeca la sessió.

Ajuntament

Sessió del 17 d'Octubre

Baix la presidència del Sr. Alzina celebra sessió l'Ajuntament amb assistència del Srs. Retgadors Mateu, Fluxà Truyol, Amer, Cortés Noguera i Pujol.

Llegida l'acte de la sessió anterior queda aprovada.

El Sr. Cortés proposa que se prenguin determinacions series contra els cans, porque dins Mallorca hi ha cassos de rabi que podrien fer molt de d'any a les persones.

El Sr. Batle contesta que anava per les seues i que'l Ajuntament acordás lo que volgués amb la seguridad que'ls seus acorts se ferien cumplir

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

		Pesetes
Bessó	a	146'00 el quintá.
Blat	a	18'50 la cortera.
Xexa	a	19'00 id.
Sivada	a	9'00 id.
id. forastera	a	9'50 id.
Ordi	a	10'00 id.
id. foraster	a	9'00 id.
Faves pera cuinar	a	24'00 id.
id. pera bestia	a	18'00 id.
Blat de les Indies	a	14'50 id.
Fasols	a	00'00 id.
Monjetes de confit	a	34'00 id.

LLIBRERÍA Carre de la Murta número 5.—Inca.

Dezrezes Obzes Rebudes

DIARIO DE UN JOVEN.—Ramillete anti-neurasténico engendrador de viri'idad y temple, utilísimo a todos aquellos que aun tengan su voluntad en vias de formación, ordenado por Aragne, autor de «El Hombre practico».—2 Pesetas.

BOFQUEJO HISTÓRICO del insigne Franciscano V. P. F. Junipero Serra, Fundador y Apostol de la California Septentrional por D. Francisco Torrens y Nicolau, Pbro.—una peseta

VISIONS DE LA PALESTINA. Notes d'un Pelegrinatge per Miquel Costa y Llobera.—Tercera edició.

ANTE EL ALTAR.—Breves Coloquios con Jesús Sacramentado, opúsculo escrito por el autor de «Horas Santas» sexta edición.—Una peseta.

Viajes Científicos

POR EL P. RICARDO CIRERA, S. J. UTILIDAD DE LOS VIAJES—OBSERVATORIOS PRINCIPALES—INSTITUCIONES CIENTIFICAS—EL PROGRESO DE LAS NACIONES—SUS CAUSAS—ESPERANZAS.

CON NUMEROSAS ILUSTRACIONES

Se vende en nuestra librería=1'50 Ptas. el ejemplar.

Bosquejo Histórico del insigne Franciscano

V. P. f. Junipero Serra

Fundador y Apostol de la California Septentrional

POR D. FRANCISCO TORRENS Y NICOLAU, Pbro.

Forma un tomo de 233 páginas, ilustrado con nueve fotograbados. Se vende a una peseta el ejemplar en rústica y a dos pesetas encuadernado en tela y dorados.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES SAN JOSÉ

DE
Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MÚT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR. 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

ENQUADERNACIONES

■ En nuestros talleres en feim de fortes i ben hermoses ■■
PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de la Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabatería, Capellería, Sastrería, etc. etc. etc.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS
CLASE SUPERIOR

Se venden á Inca calle de la Estrella N.º 18 y calle de Muntanera N.º 35.